

Hyena

„Některé zákony,“ řekl Hugo Lorenc, „jsou přijímány až po velké parlamentní diskuzi a velmi uváženě.“

„Ovšem některé právě naopak,“ dodal Kvído. „Ale to se není čemu divit, tak to prostě chodí. Třeba zrovna ten zákon o domácím násilí. Kdo z partnerů se ho dopustí, může být na deset dní vyhoštěn z bytu.“

„Velmi dobrý zákon,“ řekl Hugo.

„Myslíš?“ řekl Kvído.

Na Huklorech je bezva, že se nechovají jako moudří starci, kteří všechno vědí, ale spíš připomínají hašteřivé dědky. A když říkám dědky, měl bych dodat, že to říkám s velkou úctou.

Nejenže jsou oba dva ve velmi dobré psychické kondici, ale mají i dobrou kondici fyzickou. Tak například jsem na vlastní oči viděl, jak Hugo složil k zemi bratrovraha řezníka Kroupu. A taky jsem na vlastní oči viděl, jak Kvído knokautoval strýcovraha Macešku.

Navíc se Hukloři často hádají, i když jsou sourozenci, dokonce

dvojčata, a to je mi velmi sympatické, protože já s Andreou se taky často hádáme, i když jsme rovněž dvojčata.

Právě na jejich příkladě totiž příkladně vidím, že hádky mezi sourozenci, a zvláště dvojčaty, jsou zdravé.

To je dobré zjištění, poněvadž mi dodává jistotu, že nejsem blbec, jak se mi snaží namluvit Andrea. A blbec mám být podle ní proto, že bezvýhradně nesouhlasím se vším, co ji napadne plácnout.

Kdyby tomu tak bylo, tedy kdybych byl blbcem, tak by nás takových bylo hafo, protože sourozence s rozdílnými názory má v podstatě každý.

Proto jistě chápete, že Andreu zas tak vážně neberu, i když jako parťák je docela dobrá. Ale to plyne z povahy naší detektivní práce, při které s Huklorou spolupracujeme. A ta povaha je taková, že každé vyšetřování či pátrání musí mít několik verzí.

Kdyby byla jen jedna, ta Andreina, tak bychom jen těžko měli za sebou už tolik vyřešených případů. Ale to se nechci nijak chlubit, to jen konstatuji.

Rovněž musím konstatovat, že když jsem dneska u Huklorů zazvonil, tak Andrea už v jejich věži seděla. A podle téměř vyjedné misky s čajovými sušenkami, tam už seděla docela dlouho.

„Výborně,“ přivítal mě Hugo, „přišel jsi jako na zavalanou.“

Andrea pořád nechce pochopit, že případu, který vám chceme svěřit, se musíte ujmout spolu, a nemůže ho řešit sama.“

„To tedy opravdu nechápu,“ řekla Andrea. „Jde přece o manželský rozvrat, a v tom je teda brácha naprosto nezkušený amatér.“

Sice jsem netušil, o jaký rozvrat se jedná, avšak naježil jsem se.

„A ty s manželskejma rozvratama zkušenosti máš?!“

Andrea se vyhnula přímé odpovědi.

„Jsem žena a jako žena se do každé takové situace dokážu vcítit. Ty však, promiň, Martine, ženou nejsi.“

„Není co promíjet,“ opáčil jsem velkoryse, „než být ženou, raději bych se oběsil.“

„Sprostáku!“

„Hyeno!“

Andrea zalapala po dechu.

„Proč jsi mi řekl hyeno?!“

„Protože sis nejspíš myslela, že tenhle případ urveš jen pro sebe!“

„Tak dost,“ řekl Kvído, „dejte si každý po sušence a buďte chvíli zticha.“